

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1014/2017
17.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Ненада Батрићевића и Александра Лазаревића, због кривичног дела отмица у саизвршилаштву из члана 134. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Ненада Батрићевића и Александра Лазаревића, адвоката Мирослава Дмитровића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 223/17 од 28.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Ненада Батрићевића и Александра Лазаревића, адвоката Мирослава Дмитровића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 223/17 од 28.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 223/17 од 28.03.2017. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, преиначена је пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 52/16 од 16.12.2016. године, тако што су окривљени Ненад Батрићевић и Александар Лазаревић са личним подацима као у првостепеној пресуди оглашени кривим због кривичног дела отмица у саизвршилаштву из члана 134. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које су осуђени на казне затвора у трајању од по три године, у које им се урачунава време проведено у притвору почев од 25.05.2014. до 04.06.2014. године. Том пресудом на основу одредбе члана 87. КЗ према окривљеном Ненаду Батрићевићу изречена је мера безбедности одузимања предмета – стартног пиштоља марке ... серијског броја ..., са металним оквиром и 10 метака. Окривљени су обавезани да у корист буџетских средстава суда на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара у року од 15 дана као и трошкове кривичног поступка о чијој ће висини првостепени суд одлучити накнадно, посебним решењем.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљених Ненада Батрићевића и Александра Лазаревића, адвокат Мирослав Дмитровић, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачка 3) ЗКП, коју повреду из члана 439. тачка 3) ЗКП је погрешно означио обзиром да је у образложењу захтева навео да је жалбени суд побијаном пресудом повредио закон односно да је примењена одредба закона која се не може применити, из чега, по оцени Врховног касационог суда произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Ненада Батрићевића и Александра Лазаревића, адвоката Мирослава Дмитровића, је неоснован.

Заједнички бранилац окривљених Ненада Батрићевића и Александра Лазаревића правноснажну пресуду побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљених, наводима да код истих није постојао умишљај у односу на тежу последицу која је произашла из кривичног дела у питању, стајући са изнетих разлога на правно становиште да се у радњама ових окривљених не стичу законска обележја кривичног дела отмица у саизвршилаштву из члана 134. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које су другостепеном пресудом оглашени кривим, већ законска обележја кривичног дела принуда из члана 135. став 1. у вези члана 33. КЗ за које су првостепеном пресудом оглашени кривим.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 134. став 1. КЗ прописано је да ће се казнити затвором од две до десет година онај ко силом, претњом, обманом или на други начин одведе или задржи неко лице у намери да од њега или другог лица изнуди новац или какву другу имовинску корист или да њега или кога другог принуди да нешто учини, не учини или трпи. Ставом 3. наведеног члана прописано је да ће се учинилац казнити затвором од три до 15 година ако је отето лице задржано дуже од 10 дана или је према њему поступано на свиреп начин или му је тешко нарушено здравље или су наступиле друге тешке последице или ко дело из става 1. овог члана учини према малолетном лицу.

Одредбом члана 27. КЗ на коју се бранилац окривљених позива указујући да исти нису имали умишљај у односу на произашлу тежу последицу прописано је да када је из кривичног дела произашла тежа последица због које закон за то дело прописује тежу казну, та се казна може изрећи ако је учинилац у односу на ту тежу последицу поступао из нехата, а и са умишљајем, ако тиме нису остварена законска обележја неког другог кривичног дела.

Сходно цитираним законским одредбама, по оцени Врховног касационог суда из изреке и одговарајућег дела образложења правноснажне пресуде јасно произилази да су окривљени критичном приликом силом и претњом одвели и задржали малолетно лице – оштећеног АА у намери да кога другог – малолетно лице оштећеног ББ принуди да нешто учини, дакле, из овакве изреке правноснажне пресуде јасно произилази да су радње окривљених правно квалификоване као кривично дело отмица у саизвршилаштву из члана 134. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, управо због тога што су окривљени инкриминисане кривично-правне радње у питању предузели према малолетном лицу што представља објективни услов инкриминације који је обухваћен јединственим мишљењем, те се у конкретном случају не ради о тежој последици већ о околности која теже квалификује кривично дело.

Следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда у радњама окривљених Ненада Батрићевића и Александра Лазаревића стичу се сва законска обележја кривичног дела отмица у саизвршилаштву из члана 134. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које су другостепеном пресудом оглашени кривим, због чега Врховни касациони суд неоснованим оцењује супротни навод њиховог браниоца да је побијана пресуда донета уз повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Наводима из захтева заједничког браниоца окривљених да изведени докази не пружају основ за закључак да је постојала узрочна веза између евентуалног задржавања и принуде, обзиром да и сам оштећени наводи да му окривљени нису ни у једном тренутку рекли да ће се десити нешто лоше ако његов брат не дође, те да исти треба ово да пренесе брату преко телефона како би га принудио да дође, по оцени Врховног касационог суда оспорава се чињенично стање утврђено правноснажном пресудом у погледу учешћа ових окривљених у извршењу кривичног дела у питању.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање на које се захтевом за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Ненада Батрићевића и Александра Лазаревића указује не представљају законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Ненада Батрићевића и Александра Лазаревића, није упуштао.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.